

EXPOSICIÓ

DE

SOCIS

|

SÒCIES

JE

est un

AUTRE

A cura de Marco Tondello

15.04.26 - 15.05.26

amb el suport de

Ajuntament de
Sabadell

ACADÈMIA
DE BELLES ARTS
DE SABADELL
FUNDACIÓ PRIVADA

L'Associació d'Artistes Plàstics i Visuals de Sabadell presenta una proposta expositiva a la Sala 2 de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, amb la participació de socis i sòcies de l'entitat.

Aquesta exposició, titulada *Je est un autre*, està comissariada per Marco Tondello, jove curador i responsable del Centre Cívic Pere Pruna de Barcelona.

En el marc d'aquesta proposta, el comissari ha visitat diversos tallers i ha convocat els artistes amb l'objectiu d'orientar-los cap a una proposta coherent amb el discurs de la mostra, generant un espai de diàleg i reflexió compartida al llarg de tot el procés.

La mostra dona veu als artistes de l'associació a partir de la coneguda frase d'Arthur Rimbaud, que convida a reflexionar sobre la identitat, el jo i la relació amb el col·lectiu: som allò que pensem o som també la mirada dels altres?

En aquesta exposició es poden veure les diferents visions dels artistes participants, així com les obres presentades en aquesta convocatòria, que destaca per la seva diversitat. El conjunt posa de manifest la pluralitat de mirades i de llenguatges artístics que, sota una mateixa idea —l'autoretrat—, ofereixen aproximacions diverses a la construcció de la identitat.

Des de l'associació volem agrair especialment la tasca de cura i l'acompanyament de Marco Tondello, que considerem molt enriquidors per als artistes participants i determinants en la configuració final de la mostra.

Qui soc jo? Per què som aquí?
Qui és l'altre? És un aliat o un enemic?
Aquestes són qüestions atemporals que l'ésser humà s'ha plantejat repetidament al llarg dels segles i que obren el camí cap a una exploració més gran de dos conceptes essencials: la individualitat i l'alteritat, o dit d'una altra manera, el Jo i l'Altre.

El títol d'aquesta exposició s'inspira en la famosa expressió "Je est un autre (Jo és un altre)" de l'autor simbolista Arthur Rimbaud. Es tracta d'un dels enunciats més emblemàtics del jove poeta, present en dues cartes redactades el 1871 i adreçades als seus col·legues George Izambard i Paul Demeny. Amb aquesta afirmació, Rimbaud ens ofereix una perspectiva provocadora i desconcertant sobre el concepte d'identitat: una paradoxa en què la conjugació del verb en tercera persona s'entrellaça amb el pronom de primera. Aquest gir lingüístic, contrari a les normes convencionals, dilueix les fronteres entre l'individu i allò que li és aliè, entre el Jo i l'Altre.

Dins d'aquest context teòric la identitat i l'alteritat són concebudes no com a conceptes oposats, sinó com a dimensions connectades: la construcció del Jo s'alimenta constantment de la influència, de la percepció i del contrast amb l'Altre. Aquest significat ens condueix a reflexions contemporànies al voltant de l'estranyesa, l'estranger, el rebuig del que és normatiu i fins i tot dels discursos queer centrats en el valor de la diferència.

Sobre aquest marc teòric, els socis i sòcies de l'Associació d'Artistes Visuals i Plàstics de Sabadell han desenvolupat una proposta artística que s'articula al voltant d'aquest concepte i de l'autoretrat.

Aquest últim representa un dels exercicis d'anàlisi més profunds que es pot realitzar artísticament. Crear una obra del propi rostre obliga l'artista a examinar en detall els seus trets, reflexionar sobre la seva pròpia imatge i, al mateix temps, considerar com els altres el perceben.

Les obres exposades a la Sala 2 de l'Acadèmia de Belles Arts conformen un mosaic dinàmic que integra diverses tècniques, enfocaments personals i narratives úniques. Alhora, l'exposició transcendeix del simple exercici d'introspecció individual sobre l'autoretrat, per oferir una mirada més àmplia, vers una dimensió col·lectiva de l'art.

D'aquesta manera, les obres que es presenten no només exploren les identitats singulars dels i de les artistes sinó també les relacions, connexions i dinàmiques que estableixen entre si. L'art, en aquesta ocasió, esdevé un espai compartit on afloren les sinergies creatives pròpies d'un col·lectiu artístic plural.

El resultat final és un equilibri entre la singularitat i el que és essencialment connectiu: una celebració artística de les múltiples capes d'identitat que ens defineixen tant individualment com de manera col·lectiva.

En aquest sentit, ressonen les paraules del filòsof contemporani Byung-Chul Han al seu assaig "L'expulsió del que és diferent", quan assenyala que "l'art i la filosofia estan cridats a trencar amb la traïció al que és estrany i diferent, alliberant l'alteritat de les categories pròpies de l'esperit subjectiu i retornant-li la seva misteriosa i sorprenent diferència". Jo és un altre.

ÁNGELES RODRÍGUEZ

EL QUE NO ET VAIG DIR
Grafit sobre paper
80 x 50 cm, 2026

L'obra que presenta Ángeles Rodríguez és una peça figurativa amb una mirada realista, realitzada amb grafit sobre paper de cotó, alineada amb la trajectòria artística que ha desenvolupat en els darrers anys. La seva ànima amaga històries que la seva veu encara no es decideix a revelar. No tot el que es percep és real, ni tota la realitat és visible.

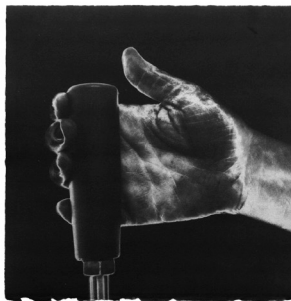
La composició combina elements de la realitat i de la ficció, embolcallats de seducció i elegància. Explora la frontera entre la seva veritable essència i allò que tria mostrar al món.

ANNA COUDERC

CAMISA DE FORÇA ÒXIDS, I
Tècnica mixta sobre tela
150 x 75 x 5 cm, 2016

Aquesta obra utilitza la metàfora de la cotilla i de la camisa de força com a elements de subjecció, alhora que explora els processos d'oxidació com a símbol del pas del temps i de la corrosió interna. L'artista aborda la malaltia com un territori de conflicte i coneixement, destacant especialment la fibromiàlgia com a representació d'un dolor persistent i invisible que posa en tensió la percepció del cos. Des d'aquesta perspectiva, l'obra es configura com un espai de resistència sensible i resiliència, on la ferida no és negada sinó ressignificada, convertint-se en un motor vital i creatiu.

Entre la matriu i l'empremta s'obre una delicada fractura. L'origen no s'alinea amb la imatge final. La matriu deixa de ser un mer instrument per convertir-se en un subjecte viu, un testimoni que guarda la memòria dels gestos, una presència ajornada que no es consumeix en l'estampa definitiva.

ANNA VILARRÚBIAS

FORA DE REGISTRE

2 fotogravats i 1 planxa de fotopolímer
3 peces de 25 x 25 cm, 2026

En aquest diàleg entre moviment i resultat, Anna Villarrúbias planteja un "jo" que es fractura i es transforma. No es tracta d'un moment fixat ni immutable, sinó d'un entramat de temporalitats que conviuen simultàniament. L'autoretrat que proposa es desplaça més enllà d'una identitat tancada i es revela com un procés perpetu, un espai obert on cada traç o gest genera una empremta que no respon a una correspondència directa

ANTONI MARQUÈS

DOBLE IMATGE

1 fotografia de 29 x 43,5 cm,
un faristol de 125 x 55 x 45 cm
i una partitura de J. S. Bach
125 x 55 x 45 cm, 1978-2026

L'obra *Doble imatge* es basa en tres elements principals: una fotografia, una partitura musical i un faristol. La peça sorgeix de dues fotos de carnet de l'artista preses l'any 1978, que han estat subtilment manipulades. En col·locar aquestes dues imatges una al costat de l'altra, es genera una percepció paradoxal: les fotografies semblen, simultàniament, idèntiques i diferents. Aquesta dualitat dona lloc a una reinterpretació contínua de la imatge, suggerint que la fotografia té la capacitat inherent de crear màscares i construir noves identitats.

En el seu DNI figura com Ariadna Albareda Sirvent, però sovint recupera els cognoms de les àvies (Galiana Forca) o juga amb àlies i alfabetos diversos, ja que prioritza l'obra per sobre de l'autoria. Aquesta actitud lúdica i reivindicativa es reflecteix en la peça que presenta en aquesta exposició. Inspirada en una broma amb una altra artista, la frase "con un 6 y un 4, aquí tienes tu retrato" n'és el punt de partida. Tot i ser catalanoparlant, la seva mare, originària de Saragossa, utilitzava refranys en castellà, un tret heretat per Ariadna.

L'obra explora com totes les persones alberguem múltiples facetes del nostre "jo". Amb un estil lleugerament naïf, combina art i tipografia, convidant a reflexionar sobre la identitat i la creativitat d'una manera fresca i despreocupada.

Per casualitat, una taca groga amb forma d'explosió va quedar enquadrada a la part superior del "cervell" representat a l'obra. Ariadna va ajustar la mida de la peça per destacar aquesta forma, al·lusiva a l'aneurisma cerebral que va marcar un abans i un després en la seva vida i li va fer confiar en ella mateixa com a artista.

Amb un "SEIS" i un "CUATRO"
aquí tens el teu "RETRATO"
Tècnica mixta
65 x 58 cm, 2026

ASSUMPCIÓ ORISTRELL

QUI SOC JO: MAR O DESERT?

Mixta sobre tela

46 x 76 cm díptic (46 x 38 cadascuna)

2026

Aquest autoretrat neix de la tensió entre dos paisatges que han marcat la identitat de l'artista: el mar de la infantesa i el desert descobert més tard, territori de silenci i d'introspecció.

A través de dues petites teles, l'obra traça un mapa i narra un viatge íntim i personal. La primera peça presenta tres elements carregats de simbolisme: una imatge on l'Assumpció Oristrell apareix de nena amb els peus tocant l'aigua, i una altra del seu viatge a Ítaca, punt de partida del seu recorregut artístic, per últim: el mapa que la va guiar cap al Llevant. La segona tela mostra el traç d'un recorregut pel desert, una metàfora visual de la seva trajectòria en l'art. Petits dibuixos i la petjada dels seus peus sobre la terra, evocuen el gest de caminar.

BENI LÓPEZ

IDENTITAT

Tècnica mixta sobre llenç
Pintura acrílica, paper de seda,
ceres, grafit i transfer
60 x 60 cm, 2026

En aquesta obra, l'artista Beni López revisita una creació realitzada fa uns anys, prenent com a punt de partida els colors i les tècniques que aleshores ja despertaven el seu interès. La primera modificació que ha implementat ha estat la reducció del format de l'obra, a la qual ha incorporat signes, dibuixos i fotografies.

López aborda aquests elements amb una perspectiva renovada, centrada en l'experimentació de tècniques i processos creatius. Aquesta metodologia reflecteix una recerca constant i una mirada inquieta, marcada per la seva curiositat inacabable i la voluntat d'explorar noves possibilitats artístiques.

CÀNDIDA BRACONS

JO SOC JO, I TOTES LES DONES
QUE M'HAN PRECEDIT
Acrílic sobre tela
100 x 50 cm, 2016

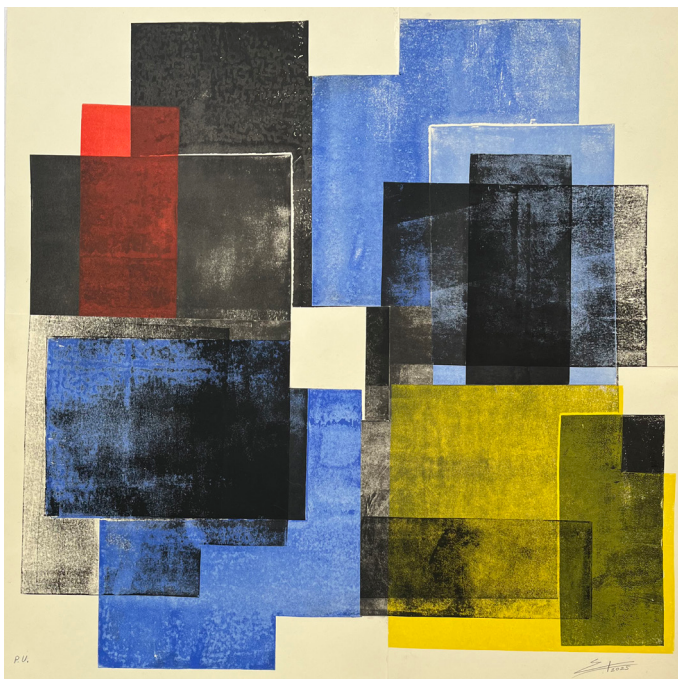
Aquesta obra transcendeix la simple representació individual; constitueix, alhora, una expressió d'identitat col·lectiva. Les dones que formen part del llinatge de l'artista són les que donen suport i força al seu gest creatiu. Cada traç que es plasma en la peça es converteix en una afirmació de continuïtat, un tribut a l'herència i un reconeixement a aquelles que la precediren. És a través de la seva mà que la memòria d'aquestes dones perdura, trobant una veu nova en cadascuna de les línies que conformen l'obra.

DOMÈNEC TRIVIÑO

MIRADES
Collage sobre paper
38 x 28 cm, 2025

El collage és un element recurrent en l'obra de Triviño, que se sent fascinat per la incorporació d'elements aliens a la pintura clàssica, com ara papers antics, fotografies de revistes o altres objectes. En aquesta peça, l'artista reuneix una sèrie de rostres d'artistes, representacions de la història de l'art i figures més contemporànies. Ulls que es troben, que s'entrellacen, intercanviant mirades tant entre ells com cap a l'exterior del quadre, dirigint-se a l'espectador. Un joc visual on tothom observa i és observat.

EMÍLIA BOIX

EL VALOR DE LA FORMA
Monotip i collage
50 x 50 cm, 2025

La superposició de capes en aquesta obra simbolitza l'essència multifacètica de l'individu, que també es compon de diferents dimensions: física, psicològica i social. Aquesta acumulació de capes, formada per figures geomètriques com quadrats i rectangles, genera noves formes mitjançant un joc de transparències i opacitats. L'obra transmet un equilibri visual gràcies a la proporció i una paleta de colors austera que combina tons primaris amb el negre.

La relació entre les formes i els espais intermedis té una importància clau per establir una estructura sòlida que reflecteix estabilitat, ordre, racionalitat i harmonia. Mitjançant la interacció entre ple i buit, es cerca capturar aquests conceptes de manera visualment impactant i conceptualment rica.

FRANCESC ULLOA

FRAGMENTA
Tècnica mixta
50 x 60 cm, 2026

La trajectòria artística de Francesc Ulloa ha estat profundament marcada per la influència de l'obra d'Antoni Tàpies i pel corrent de l'informalisme. L'artista treballa fusionant pintura i collage, creant composicions en què formes i colors s'interrelacionen de manera harmoniosa i suggerent. En aquesta ocasió, presenta una peça inèdita que s'exhibeix per primera vegada en una mostra col·lectiva.

L'autoretrat de Gemma Canal es presenta com una construcció delicada i conceptual, teixida a partir d'una complexa xarxa de fils. Aquest entramat simbolitza dues energies diferents que fan referència als nostres dos hemisferis cerebrals, els quals determinen la nostra percepció i visió de la realitat. Aquestes forces oposades troben un equilibri en una tercera energia, representada pels nusos que actuen com a element intermediari i harmonitzador dins el procés creatiu.

GEMMA CANAL

IMPERFECCIONS
Randa d'agulla
62 x 53 cm, 2026

Els elements figuratius de l'obra transcendeixen el seu paper de simples representacions visuals per convertir-se en símbols potents i carregats de significat. Els ulls representen dues energies en tensió: una dinàmica i activa, l'altra contemplativa i passiva. La boca, representada per una flor, evoca la fragilitat i la bellesa inherent a les paraules. Finalment, la mà, en contacte amb aquests fils, es revela com l'eina fonamental per donar forma a l'acte creatiu.

GERARD TORRES SANMARTÍ

JO PODRIA SER UN ALTRE
Oli sobre taula
40 x 30 cm, 2025

Un personatge dechiriquiá ocupa un lloc recurrent en l'obra pictòrica de Gerard Torres. És una figura sense rostre ni identitat definida que, sovint, es col·loca en primer pla, aparentant observar l'escena representada. Aquesta figura metafísica actua com un intermediari entre l'espai de la pintura i la mirada de l'espectador, convidant aquest últim a endinsar-s'hi i a compartir la seva perspectiva. Un símbol contemplatiu que aporta una dimensió reflexiva a l'obra artística.

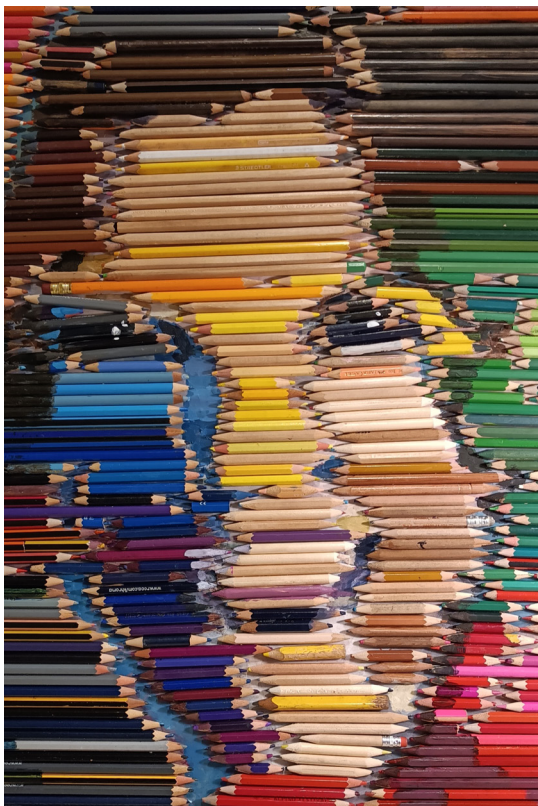
IOLANDA FIDELLA

SÓC TU, SOM

Tècnica mixta: monotípia sobre gelatina, pastels i llapis de colors
29,7 x 42 cm, 2026

L'autoretrat de Iolanda Fidélla reflecteix la seva profunda relació i connexió amb la natura, tant en la vessant professional com artística i filosòfica. Amb aquesta peça, l'artista vol simbolitzar la pertinença, pròpia i col·lectiva, a un mateix sistema amb el món natural i, així, subratllar la inevitable interdependència i interrelació entre tots els éssers vius.

Pel que fa a la tècnica, l'obra és també una mostra de la seva manera característica de treballar: experimentar amb les tècniques amb què es va trobant i convertir-les en un mitjà per assolir els seus objectius, fusionant-les amb d'altres per crear una expressió singular.

ISABEL FELIU FABRA

LA NONA

Collage (acrílic i llapis de colors
encolats sobre fusta)
46 x 55 x 3,5 cm, 2026

Aquesta obra no només és un autoretrat de l'artista, sinó també representa, amb una certa poètica, la determinació de viure cada dia com una oportunitat única per aprendre, explorar, descobrir el que és desconegut, gaudir del present i estimar amb plenitud. La imatge està formada per llapis de diversos formats que, amb la seva varietat de colors vius i brillants, componen el rostre de l'artista. D'aquesta manera, els materials propis del dibuix es transformen en elements plàstics i el color dota l'obra d'una gran vitalitat i expressivitat. Aquest autoretrat reflecteix la identitat multifacètica de l'artista i la seva connexió profunda amb el procés creatiu.

JORDI PLANA

CAMBRA D'AIRE CONTINGUT
Pneumàtic inflat i fotografia
50 cm diàmetre, 2025 - 2026

El pneumàtic, que serveix com a marc per a l'autoretrat fotogràfic de l'artista, evoca la tensió interna i el moviment. Aquest element industrial, associat al transport, però també al desgast i al contacte amb el sòl, es converteix en una constant dins l'obra de Plana. En aquesta ocasió, l'artista presenta un retrat contemporani on el tradicional marc es reemplaça per un objecte emblemàtic de la cultura material actual. Inflada amb la mateixa respiració, la peça porta impregnada una càrrega d'ús, recorregut i memòria.
Fotografia: Xavier Benasco

JOSEP GERONA

AUTORRETRAT
Oli sobre cartró
50 x 50 cm, 2017

L'obra de l'artista i poeta Josep Gerona es distingeix per pinzellades ràpides i expressives. El seu autoretrat, caracteritzat per formes desdibuixades, sembla emergir d'una superfície que pot recordar la textura de la terra, alhora que suggereix l'estructura d'un marc de quadre fragmentat o un llibre obert del qual es desprèn l'acte d'escriure. Els contorns de la silueta i de la pintura es fonen en una harmonia subtil i etèria, on els límits es dilueixen deliberadament, convertint la interpretació de l'obra en una experiència reflexiva per a l'espectador.

JO SOC JO
Múltiple, pintura collage
60 x 50 cm, 2026

La peça creada a partir de la proposta expositiva revela els elements que caracteritzen l'artista, la manera com comparteix la seva visió del món i el significat de l'autoretrat. L'obra impacta per com estableix un diàleg a través de la pintura i el collage, on es connecten amb La Xeivi i amb el seu camí personal, oferint a la persona que l'observa l'oportunitat de completar l'obra amb la seva pròpia mirada. Com se m'interpreta? El seu cos-penis, com una declaració contundent enfront del no-binarisme: la seva identitat de gènere i accions polítiques s'entrellacen en aquesta *performance* social que compartim.

LAIA RISSECH

MIRATGE
Instal·lació fotogràfica
250 cm x 150 cm, 2026

MIRATGE és un projecte fotogràfic d'autoretrat que aprofundeix en la idea de la identitat com un territori en constant transformació. Mitjançant la fusió del cos amb diversos elements provinents de l'espai exterior al jo, aquesta obra convida a reflexionar sobre els límits difusos que separen el subjecte del seu entorn, plantejant interrogants sobre la relació entre el que som essencialment i la imatge que decidim mostrar al món.

LAURA SABATÉ

MIRADA INTERIOR

Paper kraft amb guix, tinta ferro gàl·lica
i tinta vegetal de cúrcuma
180 x 80 cm, 2024

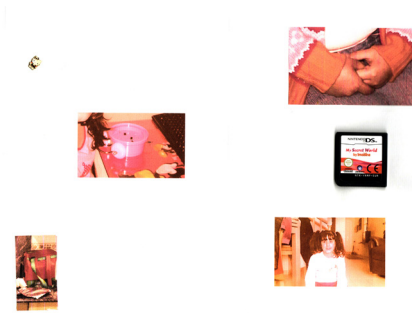
El dibuix de gran dimensió creat per Laura Sabaté ens presenta la silueta d'un cos a mida real. L'artista en convida a anar més enllà de la pura corporeïtat, centrant-se a descobrir el que s'amaga a l'interior del nostre cos, sota de la pell i dels músculs. L'obra ens guia cap al descobriment d'aquell món interior que cada individu porta a dins, aquella dimensió més emocional i sensible que sovint mantenim oculta o que, habitualment, no és evident per als altres.

MUNTS CASAMITJANA

DINS TEU, JO
Aquarel·la
76 x 56 cm, 2026

El treball de Munts Casamitjana s'arrela profundament en la natura. Des d'ella sorgeixen formes abstractes, modelades per les estacions, per allò que floreix i allò que s'apaga. Davant la proposta d'explorar l'autoretrat i respondre a la pregunta - si jo soc l'altre, qui soc? - va decidir pintar arbres. Però, en aquest exercici, també hi ha sorgit la imatge de la seva mare, en concret, els seus ulls. En el seu rostre hi ha trobat el reflex de la seva pròpia identitat. Mare, Munts, Maria Montserrat, dona: cada nom porta dins seu una part d'ella; cada mirada es converteix en un mirall. Entre els arbres ha comprès que no som nosaltres els que contemplem la natura, sinó que és ella qui ens observa a nosaltres.

NATALIA SANTOS

ARXIU N
Tècnica mixta
29,7 x 42 cm, 2026

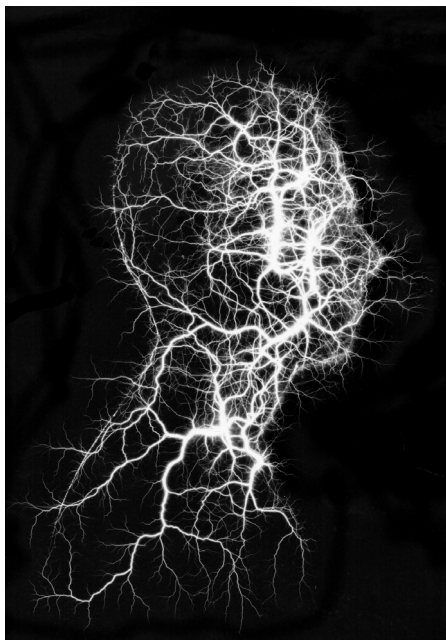
Després de recuperar un vídeo del seu passat on apareixia parlant a càmera, l'artista va sentir una profunda desconexió amb aquella nena. Santos es qüestiona com era aquella persona, què feia i de quina manera habitava el món que l'envoltava. En aquest esforç per comprendre aquella realitat, s'ha dedicat a recopilar tot allò que li permeti reconstruir l'univers d'aquella nena: fotografies, dibuixos, objectes personals, anotacions i qualsevol fragment que ofereixi alguna pista sobre la seva identitat passada. Malgrat aquest exercici d'introspecció i recerca, fins i tot per a ella mateixa aquest passat es torna inaccessible.

NÚRIA MAS

MIRA TU QUE TAMBÉ MIRO JO
Brodat i collage textil
46 x 62 cm, 2026

Núria Mas és una artista multidisciplinària. La seva pràctica artística abraça diverses disciplines com el dibuix digital, la fotografia, el collage i tot el que té relació amb el tèxtil, des de l'estampació fins a la moda. En aquesta exposició, presenta una peça inèdita que destaca pel component principal de la seva recerca: el brodat i el collage tèxtil. L'obra representa un ull i un cor connectats per un fil vermell. Al teixit sobresurt una frase: "Mira tu que també miro jo", que reflecteix la introspecció pròpia del procés creatiu, convidant a mirar endins i a fer emergir els sentiments més profunds.

RICARDO GUIXÀ

RICARDO
Fotografia. Gelatinobromur
de plata laminat sobre Dibond
63 x 50 x 2,5 cm, 2017

L'autoretrat presentat pel fotògraf Guixà s'insereix dins la sèrie Melothèsia, un concepte grec vinculat a la tradició hermètica que simbolitza les interconnexions entre totes les coses de l'univers, entre el macrocosmos i el microcosmos que els antics definien com a harmonia mundi. Aquesta obra està creada a partir de l'electrografia, una tècnica científica basada en descàrregues elèctriques sobre superfícies fotosensibles. El moviment dels electrons produeix formes fractals irrepetibles que recorden estructures tan neuronals com arrels orgàniques. Aquestes ramificacions actuen com una metàfora d'una energia imperceptible que flueix a través de totes les dimensions de l'existència.

ROSARIO CHINCHA

ENTRE PAPER I PELL

Teixit encapsulat en paper fet a mà
50 x 70 cm, 2025

Aquest autoretrat es desvia de la convencional representació d'un rostre per convertir-se en una empremta, un testimoni silenciós. Un teixit que ha conviscut amb el cos, ha resistit l'ús i ha portat les marques del temps, queda arrelat al paper fet a mà per la mateixa artista, com si fos memòria que s'inscriu en la pell. El paper alhora oculta i revela; no dissimula, sinó que transforma i matisa el que exposa.

L'autoretrat de Rosario Chíncha no és una imatge fixa, sinó un estat mutable, una identitat conformada per capes que abracen la fragilitat inherent i una resistència íntima i poderosa.

SUSANNA CABOS

RESURGIR PARA VOLVER A NACER
Oli sobre tela
60 × 80 cm, 2025

Resurgir para volver a nacer és una obra autobiogràfica que simbolitza el moment en què una dona, l'artista, emergeix d'una etapa profunda de crisi emocional, personal i professional. La imatge captura l'instant precís en què el dolor deixa d'arrossegar i es transforma en impuls vital: quan tocar fons deixa de ser enfonsar-se i es converteix en el punt de suport per renéixer. L'aigua actua com a metàfora de la transformació interior: fluida, mutable i essencial. Submergir-se és desaparèixer per un temps; ressorgir és tornar a néixer amb una consciència renovada. L'obra és el resultat d'un intens procés creatiu de dos anys, on es reflecteixen etapes d'incertesa, vulnerabilitat i, finalment, una arribada a la serenitat i la claredat.

TERESA PAMPALONA

CONSTRUCCIONS
DAMUNT L'ESTIGMA
Collage de papers diversos
sobre paper muntar en bastidor
70 x 50 cm, 2026

Sovint tenim la sensació que no ens perceben com som realment, o que no som capaços de mostrar amb claredat el nostre món interior. L'obra de Teresa Pamplona sorgeix com un assemblatge de diferents papers que, estripats, retallats i juxtaposats, acaben configurant els contorns del rostre de l'artista. Aquesta creació parteix del negatiu: des del negre, des de la foscor, per fer emergir el blanc i la llum. És una peça que vol abordar l'estigma associat a la salut mental, una condició que ha acompanyat l'artista durant molt de temps i que l'ha portada sovint a amagar la seva pròpia fragilitat i emocions rere una màscara.

XAVIER BENASCO

ALLÒ QUE TAMBÉ SOC
Impressió fotogràfica fine art
60 x 40 cm, 2026

L'autoretrat de Xavier Benasco aprofundeix en la seva identitat més enllà de les fronteres de l'aparença física. A través de la dualitat plasmada a la fotografia, on contrasta un rostre seriós amb un altre més relaxat i informal, ens convida a reflexionar sobre els múltiples aspectes que configuren el nostre ésser. Sovint ocultes, aquestes facetes internes emergeixen per revelar les capes invisibles de la identitat que coexisteixen en cadascun/a de nosaltres.

Aquest catàleg de *Je est un autre*
s'ha acabat d'imprimir al taller Artgraf, a Sabadell,
el 5 de maig de 2026, cent vint-i-cinquè dia
de l'any del calendari gregorià
i el cent vint-i-sisè en els anys de traspàs

S'ha fet una tirada de 150 exemplars

En el decurs d'aquests darrers mesos ens han deixat
l'artista i escultor Josep Sobrado
i el director de fotografia Tomàs Pladevall.

A la seva memòria

aapvsabadell.cat @aapvsabadell

ACADÈMIA
DE BELLES ARTS
DE SABADELL
FUNDACIÓ PRIVADA

Col·laboradors

ART
Quaderna
ART I ENQUADERNACIÓ

Figuerola
Belles Arts

GRECO
Sabadell
belles arts • manualidades • broderie • enmarcación • talleres

DES DE 1926
la moderna
PINTURA I DECORACIÓ